

TYGODNIK PARAFII
PW. PRZEMIENIENIA
PAŃSKIEGO W POLANIE
(DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO)

Rok liturgiczny
2024/2025

Uroczystość św. Jana Bosko
w Polanie.
Sakrament Namaszczenia
chorych
Ogłoszenia i intencje

„...Aktualnie oprócz modlitwy,
której nie powinno brakować
trzeba działać, działać bardzo in-
tensywnie, jeżeli nie chcemy po-
paść w ruiną całkowitą ...”

Myśli św. Jana Bosko

Wśród Nas

Rok XXXIII 2025 nr 6

9.02.2025 r.

Lęk przed powołaniem

W obliczu radykalizmu Ewangelii wielokrotnie moż-
na usłyszeć opinię, że lepiej być „zwykłym” chrześcija-
ninem. Piotr podobnie, nie czuł się predysponowany do cze-
goś wielkiego, on wręcz bał się Nauczyciela, mającego tak
wielką władzę nad rzeczywistością. Lęk Piotra jest także
znakiem rzeczywistego powołania. Każdy z proroków
w momencie swego powołania słyszy to samo:
„Nie bój się!”. Blisko sto trzydzieści razy w całej Biblii Bóg
mówi do człowieka: „*Nie bój się!*”. Powołując każdego
z nas, Bóg pragnie obudzić w nas zaufanie, że On wie, czego
nam potrzeba i jak nas prowadzić najlepszą z możliwych
dróg.

Panie, wobec moich obaw i lęków nie zostawiaj mnie
samego, ale daj mi poczucie Twojej obecności, wskaż drogę,
którą przygotowałeś dla mnie, i ześlij zaufanie w Twoje
prowadzenie.

Uroczystość św. Jana Bosko w Polanie.

31 styczeń co roku nam przypomina, że w dniu tym czcimy założyciela Zgromadzenia Salezjańskiego, wielkiego wychowawcę młodzieży św. Jana Bosko.

Tu w Polanie pracują jego duchowi synowie od 1982 roku. Piękne jest to miejsce, bardzo urokliwe. Wieczorem słycać wycie wilczego stada, raz bliżej raz dalej. Wychodzić wtedy strach, bo ciemność zalegająca okolice, skrywa w sobie różne tajemnice. Niejeden pies zwiedziony pozorną ciszą wyszedł i gospodarze już go nie widzą ani nie słyszą. Również niedźwiedzica ma gawrę całkiem nie daleko, czasami jej ślady na śniegu czy błocie, mówią że chodzi między domami razem z swoim potomstwem. Wiatr tu wieje tak mocno i długo, wygrywa różne melodie, których żadna partytura zmieścić nie może.

Tu św. Jan Bosko posłał swoich duchowych synów, na codzienne niełatwe boje. Kościół piękny pobudowali, dla parafian choć ich tu niewielu, a w niedzielę jeszcze mniej trafia do parafialnego kościoła.

Młodszy i starsi pogubili wiarę i wartości chrześcijańskie, biegnąc za tym co dziś modne i na topie w „nowoczesnej Europie” Stare grzechy, też dają znać o sobie, w niejednej rodzinie i osobie. A wszędzie pycha wpycha się i wpycha, nie jeden już ledwo dycha, ale nie wróci do Boga, bo myśli, że jego to najlepsza droga. I mówi, że wszyscy są winni jego nie wiary, czy młody czy to stary.

Księżę Bosko ratuj, pogubione owce, bo wiele ich jest w naszej maleńkiej wiosce. Jakże nam potrzeba Bożej pomocy by się przeciwstawić grzechowej nocy, która skrywa rzeczy nie pojęte, i przez które słabną i serca święte.

Księżę Bosko ratuj nas z tej strasznej ciszy, w której głos Boga tak mało ludzi słyszy. Twemu wstawiennictwu i Maryi Wspomożycielce, my duszpasterze całą parafię Bogu powierzamy i całą nadzieję w Ojcowskim Miłosierdziu pokładamy.

Sakrament Namaszczenia chorych

„Cierpienie i choroby człowieka to jeden z najtrudniejszych problemów zawsze niepokojących ludzkość. Swoją troskę o chorych Jezus zlecił swoim uczniom. Liczne uzdrowienia opisane w Dziejach Apostolskich są świadectwem, że w Kościele prawdziwie obecny jest Bóg, który zbawia człowieka. Dlatego wspólnota Kościoła od samego początku przejawia troskę o chorych. Zakłada pierwsze szpitale. W kapłanach śpieszy do chorych, aby nieść im pociechę, pomoc, a głównie nadzieję na nowe życie.

„Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone”(Jk 5, 14-15).

Sakrament namaszczenia chorych jest dla chorego szczególnym umocnieniem. Nie można go traktować jako zwiastuna niechybnej śmierci, czy jakiegoś magicznego znaku, który choremu na pewno przyniesie uzdrowienie. Często można się spotkać z określeniem „ostatnie namaszczenie”, które wskazuje nieuniknioną i bliską śmierć. Często jest to powodem odwlekania przyjęcia tego sakramentu na ostatnią chwilę. Nie jest to ostatni sakrament, ale sakrament, który ma być dla chorego umocnieniem i ratunkiem w chorobie.

W duszpasterskiej praktyce istnieją trzy formy troski Kościoła o chorych:

1. Komunia Święta chorych,
2. namaszczenie chorych,
3. wiatyk jako ostatnia Komunia Święta udzielana choremu.

Ważną rzeczą jest, „by chorzy i osoby w podeszłym wieku, także wtedy, gdy nie chorują ciężko ani nie grozi im śmierć, mogli jak najczęściej przyjmować Komunię Świętą”. Dlatego praktykuje się odwiedziny chorych w naszej parafii w pierwsze piątki miesiąca, aby osoby te mogły przynajmniej raz w miesiącu skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Komunię Świętą.

Namaszczenie chorych to:

- Sakramentalna łaska umocnienia, pokoju i odwagi w stanie choroby lub w podeszłym wieku,
- Udzielanie daru głębszego zjednoczenia z męką Chrystusa,
- Odnowienie ufności i wiary w Boga,
- Umacnianie przeciw pokusom złego ducha, pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią,
- Uzdrowienie duszy i ciała, jeśli taka jest wola Boża” .

Sakramentu tego udziela się wiernemu, któremu zaczyna grozić niebezpieczeństwo śmierci z powodu choroby lub starości. Można ten sakrament powtórnie udzielić, jeśli chory po wyzdrowieniu znowu ciężko zachorował, lub w czasie trwania tej samej choroby jego stan się pogorszył. Jest rzeczą stosowną przyjąć namaszczenie chorych przed trudną operacją. Nie udziela się sakramentu chorych osobom zmarłym.

Namaszczenie jest sakramentem chorych, natomiast Wiatyk jest sakramentem tych, którym grozi prawdziwie niebezpieczeństwo śmierci – bez względu na przyczynę. Do przyjęcia wiatyku zobowiązani są wszyscy ochrzczeni, którzy mogą przyjąć Komunię Świętą. Komunia Święta w formie wiatyku jest szczególnym znakiem uczestnictwa w tajemnicy śmierci Chrystusa i Jego przejścia do Ojca.

Ogłoszenia duszpasterskie – V niedziela zwykła

1. Dziś na Eucharystii gromadzi nas Chrystus w piątą niedzielę w ciągu roku liturgicznego. Pamiętajmy, że nikt z nas ani cała nasza wspólnota parafialna nie jest w stanie pogłębić swojej więzi z Panem Bogiem bez Eucharystii.
2. We wtorek, 11 lutego, przypada liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes - Światowego Dnia Chorego. Seniorów i osoby chcące przyjąć Sakrament Namaszczenia Chorych zapraszamy serdecznie w niedzielę 16 lutego na Mszę św. o godz. 11.00. Po niej zapraszamy na poczęstunek Seniorów i chorych w Domu Młodzieżowym.
3. W piątek, 14 lutego, obchodzimy święto Świętych Cyryla i Metodego – Patronów Europy.
4. Ostatnio zebraliśmy kwotę 400 zł, którą przekazaliśmy na zakon Klauzurowy Karmelitanek w Przemyślu. Dziękujemy ofiarodawcom - Bóg zapłaci.
5. W poniedziałek Msza św. o godz. 8.00 - rano.
6. Wszystkim gościom i jubilatom życzymy błogosławieństwa Bożego.

Intencje Mszy Świętych

9 luty - niedziela

godz. 8.00 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Zofia Skarbowska

godz. 11.00 1) O zdrowie i bł. Boże dla Macieja z okazji urodzin.
2) Za Parafian

10 luty - pon. - godz. 8 00 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Włodzimierz Mańko od Pawła z synami

11 luty - wtorek 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Włodzimierz Mańko od rodz. Ostrowskich

12 luty - środa 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Włodzimierz Mańko od Józefa Oskoryp

13 luty - czwartek 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Włodzimierz Mańko od Jadwigi z Krosna

14 luty - piątek - 1) + Maria Dybek (gr.) 2) + Włodzimierz Mańko od rodz. Budzików

15 luty - sobota o godz. 8. 00 1) + Maria Dybek (gr) 2) + Włodzimierz Mańko od rodz. Logba

16 luty - niedziela

godz. 8.00 1) + Maria Dybek (gr.) 2) Za Parafian

godz. 11.00 1) + Tomasz Hermanowicz - rocz. śm.
2) + Tadeusz, + Weronika Flisowie